



ΕΤΟΣ 56ον

25 Μαΐου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (2869)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: ΥΔΩΡ ΤΟ ΖΩΝ

Τό νερό είναι εὐλογία Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, πηγή καί δύναμη στή ζωή του. Χωρίς τό νερό ἡ γῆ θά ἦταν μιά ἄνυδρη ἔρημος χωρίς ζωή. Τό νερό εἶναι ἡ δύναμη πού ζωογονεῖ καί πού φέρνει τήν εὐφορία στή φύση! Δροσίζει καί καθαρίζει τόν ἄνθρωπο· ποτίζει καί αὐξάνει τόν κόπο του. Δικαιώνει τόν μόχθο του στή γῆ. Χαρά καί ζωή, δύναμη καί εὐλογία ἀκόμη καί τό νερό τοῦ οὐρανοῦ, ἡ βροχή ὅταν ἔρχεται στήν ὥρα της καί δέν εἶναι βέβαια καταστρεπτική. Τό νερό εἶναι εὐλογία, πλοῦτος καί ζωή! Ὑπάρχει ὁμως κι ἓνα ἄλλο, τό πνευματικό ὕδωρ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός! Πού εἶναι

Ὁ νέος Μωυσῆς

Ὁ παλαιός Ἰσραήλ, καθῶς προχωροῦσε πρὸς τή γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, στήν ἔρημο δίψασε· κι ὁ Μωυσῆς χτύπησε μέ τό ραβδί του ἓνα βράχο, ἀπ' τόν ὁποῖο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀνέβρυσε ἄφθονο καί γάργαρο νερό. Ἦπτε ὁ λαός καί ξεδίψασε. Σάν τόν Μωυσῆ καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀρχηγός τοῦ νέου Ἰσραήλ, τοῦ λαοῦ τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας. Δέν χτύπησε βέβαια κανένα βράχο, γιά νά ἀναβληθεῖ νερό, ἀλλ' ἔγινε ὁ ἴδιος Βράχος, πού, ὅταν χτυπήθηκε ἀπό τή λόγχη τοῦ στρατιώτη, ἀμέσως ἔρρευσε ἀπ' τήν πληγή Του αἷμα καί νερό (Ἰωάν. 19,34). Αὐτό τό αἷμα κι αὐτό τό νερό πού ξεδιψαίνει τήν Ἐκκλησία στήν πορεία της πρὸς τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι τό ἴδιο μέ τό θεόσταλτο νερό τῆς ἐρήμου πού ἦπτε ὁ παλαιός Ἰσραήλ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν καί εἶναι τό ἀληθινό ὕδωρ (Α' Κορ. 10,4), ἀλλὰ καί τό μάννα, ἡ τροφή τῆς ἐρήμου, σύμβολο μυστικό τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὄχι μόνο ὁ βράχος, ἀλλὰ καί ὁ ναός ἀπ' τόν ὁποῖο ξεκύνεται ἓνα ποτάμι πού δροσίζει καί ἀναζωογονεῖ πνευματικά τήν Ἐκκλησία Του, τόν ἐπίγειο παράδεισό Του. Μέσα ἀπό τόν ἄνθρωπο, πού θά πιστέψει στόν Ἰησοῦ Χριστό καί θά γίνει γνήσιος μαθητής Του, ποτάμια μέ ζωντανό νε-



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. δ' 5-42)

Τό νερό τῆς ζωῆς

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συ-
χάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δέ ἐκεῖ
πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ
πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς
ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς, οὕσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπε-
κρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾗδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι,
δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾗτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζωῆς. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύ-
ριε, οὐτὲ ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μεί-
ζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ
τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος
ἄλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε φώνησον τὸν
ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ
ἐστὶ σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ
σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσο-
λύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι,
ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πα-
τρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύμα-
τι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμε-
νος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυ-
ναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν
ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε, ἴδετε
ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μὴτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἠρώτων αὐτόν οἱ Μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἦν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμιά ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τε-

λειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὁ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυροῦσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

ρό θά τρέξουν (Ἰωάν. 7,38). Ἐκεῖνος πού διψάει τρέχει στὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ ζωντανοῦ νεροῦ (Ἰωάν. 7,37), στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ Ἐκεῖνος τοὺς δροσιζεῖ μὲ τὸ γνησιότερο νερό: Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι τὸ νερό-νερό πού δροσιζεῖ τὰ φηλοισμένα πνευματικά χεῖλη τοῦ ἀνθρώπου· νερό πού καθαρίζει, παρασέρνοντας ὅ, τι ἄχρηστο· νερό πού ἀνανεώνει τὸ πρόσωπο τῆς γῆς (Ἰωάν. 7,39).

Τὸ ζωντανό νερό

Στὴ σημερινή περικοπὴ τὸ νερό συμβολίζει τὴ διδασκαλίαν καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μας στοὺς ἀνθρώπους· κι αὐτός ὁ λόγος εἶναι γεμάτος ἀπὸ τὴ δύναμη καὶ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ. Ξεδιψάει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὁδηγεῖ μέσω τῶν μυστηρίων στὴ σωτηρία, στὸν ἁγιασμό. Στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη ὑπάρχει μιὰ ὡραία εἰκόνα: Ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Ἄρνιου (Ἰησοῦ Χριστοῦ) ἀναβλύζει ἓνα ποτάμι μὲ ζωογόνο νερό, λαμπερό σάν τὸ κρύσταλλο (Ἀποκ. 22,1) καὶ ὁ Δοξασμένος Χριστός προσκαλεῖ τὸν καθένα: «Ὅποιος διψάει ἄς ἔρθει, ὁποῖος θέλει ἄς πάρει δωρεάν τὸ νερό τῆς Ζωῆς» (Ἀποκ. 22,17).

Στὶς ὄχθες αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, εἰκονογραφημένου στό νάρθηκα κάποιας Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς χρυσιζοντος καὶ ὄχι πύρινου ποταμοῦ, βρίσκονται πολλοὶ ἄνθρωποι μὲ κύπελλα στό χέρι· ὅσοι ἀντλοῦν καὶ πίνουν εἶναι μὲ τὸν Χριστό καὶ ὁ Χριστός εἶναι ὁ παράδεισός τους. Ὅσοι δὲν ἀντλοῦν, δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ Χριστός εἶναι ἡ κόλασή τους. Δηλαδή προσωπικά τὴν ἐπιλέγουν.

Εἶθε καὶ ἔμεῖς νά ἀντλοῦμε ἀπ' αὐτὸ τὸ νερό· ὁ Ἰησοῦς Χριστός νά εἶναι ὁ παράδεισός μας καὶ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ἡ αἰώνια πνευματικὴ μας ἀνάπαυση καὶ ἀνάψυξη. Ἀμήν.

† Α. Χ.

25 Μαΐου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστός μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγη». Ἡ γ' εὐρεσις τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).
Ἦχος: δ' – Ἑωθινόν: Ζ' – Απόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ' 5-42.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἰουνίου, ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα.
Απόστολος: Πράξ. ις' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ὅμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεωργίου Πατρώνου.
Σχῆμα 14x21, σελ. 448.

Ἐκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸ ἔργο τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρώνου, ὁ ὁποῖος προβαίνει μὲ ἐπιτυχῆ τρόπο στὴ σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μὲ τὴν κοινωνία. Πρόκειται γιὰ δώδεκα γραπτές διαλέξεις καὶ ὁμιλίες πού διαφωτίζουν καὶ ἀναδεικνύουν τίς ἱστορικές καὶ κοινωνικές προοπτικές τῆς θεολογίας. Σταθερὸ κέντρο καὶ ἄξονας αὐτῆς τῆς συνθέσεως εἶναι τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τονίζει ὁ συγγραφέας στὰ προλεγόμενα τῆς ἐκδόσεως: «*Στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν δύο διαμορφωτικοὶ παράγοντες. Ὁ ἓνας εἶναι ἡ λατρεία μὲ κέντρο τὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὴν τέλεση τῶν σωτηριολογικῶν μυστηρίων, καὶ ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ἄμβωνας καὶ τὸ βῆμα ἀκροάσεως γιὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὴ διδασχὴ τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως πρὸς τὸν λαὸ μας καὶ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ*».



Παρακολουθήστε τὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκπομπή
«**Ἐλα κι ἐσύ στὴ συντροφία μας**», *Γιὰ ὅ, τι κάνει καὶ δέν κά-
νει ἡ Ἐκκλησία στὸν χῶρο τῆς νεότητος, μὲ τὸν Πρωτοπρ.
Ἀναστάσιο Βλαβιανό. Κάθε Τετάρτη στίς 22:00.*

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ
Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm